

gaa; jeg tror, at er der nogen Anse at gjøre i den Henseende, saa er det snarere imod Grundlovsbestemmelsen, og saa maatte man hellere skyde denne Reform ud til den Tid, da man med det samme kunde foretage en Grundlovsændring, og jeg skal sige hvorfor. Hvis man holder fast ved dette Tal, 100, og paa en eller anden Maade bestemmer, at Antallet af Folkethingets Medlemmer ikke kan overstige 100, saa kan der let opstaa et Misforhold mellem de to Kamre, som ikke passer til Forfatningen, thi vi have i visse Henseender et Ekammer-system, nemlig den forenede Rigsdag, og dette er Noget, man bør tage Hensyn til. Altsaa en saadan Grundlovsændring vilde tillige gjøre en Forandring i Landsthingets Medlemsantal nødvendig og nedsette det ikke saa lidt. Jeg tror saa meget mere, at det vilde være rigtigere at vente med en Ændring som denne Omfordeling, indtil vi med det Samme kunde faae en Grundlovsændring i saa Henseende, og dette slutter jeg af de nordamerikanske Fristaters Historie. De nordamerikanske Fristater have i saa Henseende en særdeles rig Erfaring, thi de have siden 1789 stadig lavet om paa dette Forhold. Jeg skal oplyse dette med nogle faa Tal, og jeg skal med det Samme opgive Kilben for det Tilfælde, at Tallene ikke maatte være rigtige; det er Laboulays, der er min Gjemmel. I 1789 havde de nordamerikanske Fristater omtrent 2 Millioner Mennesker, og da bestemtes det, at de skulde have en Repræsentant for hver 30,000, hvilket gav 65 Deputerede til den første Kongres. Men i 1802, da Folketallet var steget til 5 Millioner, bestemte de paany dette Forholdstal, og paa en lignende Maade som den, vi brugte i 1866, idet man i Stedet for 30,000 satte 33,000, hvorved der fremkom 106 Deputerede. I 1811 var Folkemængden steget til 7 Millioner, og man satte da Forholdstallet til 35,000, saaledes at der blev 181 Deputerede. I 1822 var Folketallet 10 Millioner, Forholdstallet sattes til 40,000, og man fik paa den Maade 210 Deputerede. I 1832 var Folketallet 13 Millioner, Forholdstallet sattes 43,000, og de Deputeredes Antal blev 243. Saaledes have de der baaret sig ad hver Gang, men de have fundet, at det var en gal Vej at komme ind paa, og da vendte da om og sagde: Istædetfor at sætte Forholdstallet ind i Grundloven, ville vi for Fremtiden bestemme, at Repræsentanternes Antal ikke maa overstige et vist Maximum, og de fastslog da Tallet: 233. Dette Tal gav i Aaret 1842, hvor der var 17 Millioner Indbyggere, et Forholdstal af 1: til 62,000, i 1852 af 1: 93,000, og i 1860 af 1: 127,000. Ogsaa dette have de i Overigt maattet forandre paa Grund af Folkemængdens overordentlige Stigen, og ifølge senere Oplysninger, som jeg ikke har fra samme Kilbe, men fra *Gotha-Almanaken*, maa de nu gaa frem paa den Maade, at naar der i de nordamerikanske

Fristater har fundet en Folketælling Sted, saa dividere de Repræsentantallet for de egentlige Stater ind i Folkemængden, og det Forholdstal de derved faae ud, bruge de til at regulere eller egalifere Kredse med. Da f. Ex. i 1870 Folkemængden var omtrent 38 Millioner, dividerede de 279, som var det nye Repræsentantantal, der var fastslaaet for de egentlige Stater uden Hensyn til Territorierne, ind i Indvaanerantallet, og fik derved et Forholdstal, som var 135,239. Dette er efter min Anskuelse en Maade, som man omsider maa komme til; jeg mener, at vi skulle lære Noget af den nordamerikanske Historie i den Henseende, og ligesaa godt først som sidst gjøre dette Skridt. Jeg finder altsaa, at naar vi maatte faae — det vil maasse ikke være saa overordentlig mange Aar — foretaget et Gjenemsyn af Grundloven, skulde vi fastslaa et bestemt Medlemstal for Folkethinget, som f. Ex. 100, og saa, hver Gang der har fundet en større Folketælling Sted — det kan godt ske sjældent, lader os antage, at der kan hengaa 30 Aar forinden, hvis ikke Misforholdet maatte blive meget stort — dividerer man 100 ind i Danmarks Folkemængde og faar derved et Forholdstal, som man bruger til at regulere Kredse med, saaledes at man deler dem ved at lægge det Sogn fra en Kreds over til en anden, eftersom det passer med de stedlige Forhold. Det blev udtalt af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), at 100 vistnok vilde være et meget passende Tal for Danmark, at der neppe var mange Stater, som havde et forholdsvis saa stort Medlemsantal i deres andet Kammer. Jeg er i Stand til at give nogle faa Oplysninger i saa Henseende, og jeg tror, at det ærede Medlem har fuldkommen Ret. Der findes neppe mange Stater af samme Størrelse som Danmark eller større end Danmark, der have et saa talrigt andet Kammer — jeg vil slet ikke her tale om „forholdsvis,“ thi det følger af sig selv, at meget store Stater f. Ex. England og Frankrig, der naturligvis have langt flere Medlemmer, forholdsvis have et langt mindre Medlemstal end Danmark. Forholdet er i England og Frankrig som 1 til 30 a 40,000, medens det i Danmark for Diebliffet er som 1 til 18,000, Jeg skal nævne Stater, som jeg har fundet af samme Størrelse som Danmark og større, og som have færre Folkethingsmænd, om jeg saa maa sige. Saaledes har Pennsylvania i Amerika med $3\frac{1}{2}$ Millioner Indbyggere kun 100 Repræsentanter i andet Kammer, Württemberg, der næsten har samme Folkemængde som Danmark, 93, *Sachsen* med $2\frac{1}{2}$ Million Indbyggere 80. *Wan* maasse indvende, at de Stater, jeg *helt* har nævnt ere Stater, der ere Dele af et *Forbund* og kunde være Noget, der *helt* har færre Repræsentanter til andre Stater *Forbund*.